

stærke Nedgang i Priserne paa Sukkermarkedet, der har givet Anledning til Fremkomsten af nærværende Forslag. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Johannsen) sagde jo, at hvis dette Lovforslag blev vedtaget, vilde det medføre et forøget Udbytte af 25 Kr. pr. Td. Land for de sukkerdyrkende Arealer. Det er ikke saa lille et Beløb pr. Td. Land, og naar det blev udtrykt i Tal af den højtærede Finansminister saaledes, at det vilde blive et Indtægtsstab for Statskassen af 600,000 Kr. aarlig, vil det jo egentlig sige, at det er en Gave fra Statskassens Side af 600,000 Kr. til de bedrestillede Egne i Landet. Men dermed er man ikke færdig, idet man jo ved, at det kun er i de bedrestillede Egne af Landet, at der kan dyrkes Sukkerroer, og disse Egne ere jo i Forvejen heldigst stillede, men et tilsvarende Beløb ydes, som af den højtærede Minister er nævnt, af Konsumenterne. Jeg kan heller ikke se andet, end at det her foreliggende Lovforslag ikke kan rives ud af Sammenhængen med den øvrige Toldlov, men maa tages under Overvejelse sammen med en Revision af Toldloven.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Johannsen): Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret, naar han mener, at det er en Misforstaaelse, naar jeg har paastaet, at 71 Kr. pr. Td. Land hviler paa Roedyrkerne. Industrien kan jo ikke bestaa, medmindre den faar Fordel; naar den ingen Fordel faar af Toldnedsættelsen, maa den have det af Raaproduktet, af Roedyrkerne. Det er min Overbevisning, at hele denne Sukkertold hviler paa Raaproduktet, medens vi ellers ikke have noget Eksempel her i Danmark paa, at der hviler nogen Afgift paa Raaproduktet. Da vi jo dog ønske saa vidt muligt at indføre Raaprodukterne til vor Industri toldfrit, er det dog mærkeligt, at det Raaprodukt, vi have i Landet til en naturlig Industri for Landet, skal være beskattet i saa høj Grad, som det er. At der hviler nogen Skat derpaa, er ganske rigtigt, fordi Sukkertolden er en Finanstold, og Sukkerroedyrkingen jo ikke er saa overordentlig gammel, i hvert Fald ikke saa gammel som den Toldlov, vi have. Men naar vi

faa en ny Toldlov, forekommer det mig, at der absolut maa tages Hensyn til, at de Raaprodukter, vi selv skaffe til Veje, ikke beskattes, medens vi søge at indføre Raaprodukter fra fremmede Lande frit. Det forekommer mig aldeles klart. Med Hensyn til den Godtgørelse eller de bedre Forhold, der vilde blive for Roedyrkerne, dersom Skatten blev nedsat med $\frac{3}{4}$ Øre, saa at den blev $1\frac{1}{2}$ i Stedet for som nu $2\frac{1}{4}$ Øre, tror jeg ogsaa, at Fabrikkerne vilde faa noget deraf, men kun for den Del af Sukkeret, der føres til Udlandet, ikke for Resten. Vort Forslag gaar egentlig ud paa at bevare Forbruget her i Landet for de danske Fabrikker, for det danske Sukker, og det er jo tydeligt, at det absolut vilde være en Begunstigelse for det danske Sukker, naar Sukkerafgiften blev nedsat noget, lige saa vel som naar Tolden til Dels blev sat op og Skatten noget ned. Den samme Fordel vilde fremkomme ved at sætte Tolden saa langt ned, som vi have foreslaet. Jeg kan, som jeg udtalte ved Indbringelsen, indrømme, at Tabet for Statskassen er forholdsvis stort. Der er nu blevet udtalt af Folk, der havde Sympati for Forslaget, af Folk, der ikke bo i Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, at Lovforslaget burde indskrænkes til et Aar, og dersom dette skulde kunne gennemføres paa denne Betingelse, skulle vi naturligvis gerne være med til at nøjes med dette Aar, og saa kunne vi altid senere se, hvorledes Forholdene ville udvikle sig. Det kan jo tænkes, at Udførselspræmierne snart forsvinde. Vi vide alle, at der er en Konference samlet i Bryssel med det Formaal at søge en Overenskomst om, at Eksportpræmierne skulle bortfalde. Det har undertiden set ud til, endogsaa for ikke ret længe siden, at denne Konference skulde gaa i Stykker. Imidlertid ved man ogsaa, at den engelske Regering har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Eksportpræmierne, fordi disse skade den engelske Rørsukkerindustri, og den engelske Regering har derfor allerede for længere Tid siden — jeg tror for 3 Aar siden — besluttet at søge sammenkaldt en Konference med de Lande, der have Eksportpræmierne, for at faa dem til at ophæve dem. Nu har jeg set i Dag i Aviserne, at England tiltræder